

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

1947

Петро Андрусів

РІК IV. Ч. 12. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ГРУДЕНЬ, 1947

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., DEC. 1947, VOL. IV. No. 12.

До українців по усьому світі ВІДЗВА

Панамериканської Української Конференції

Українці, Брати і Сестри:

Ми, представники Українців обох американських континентів, від північних прерій Канади аж до південних степів Аргентини, зійшлися перший раз в історії на Спільну Раду, щоб як громадяни своїх країн та Українці родом щиро і кріпко, як брат братови, подати собі руки та, зєдинені серцем і думками, зєдинити теж наші сили і всеціло віддати їх на службу нашим країнам та на допомогу і оборону нашої спільної Матері-України.

В ці грізні часи, коли Український Народ, вже стільки разів плундрований і нищений імперіалістичними ворогами, та який склав найбільші жертви в боротьбі проти нацистсько-гітлерівської Німеччини та дав великий вклад в перемогу над нею і сьогодні знову переживає найстрашніше лихоліття своєї історії в неволі большевицько-сталінської Москви, коли той сам тоталітарний, російський ворог загрожує теж нашим американським країнам і коли над поділенням на два ворожі табори світом знову зависла страшна загроза воєнного катаклізму, ми, представники Українців Злучених Держав Америки, Канади, Бразилії та Аргентини, Парагваю і Уругваю, звиваємо Вас:

Високо держімо прапор нашої американської свободи та згуртуймо всі свої сили і не жаліймо ані труду ані жертв в змаганні допомогти здобути і закріпити цю свободу теж для нашого многострадального і героїчного Українського Народу;

Стіймо на сторожі доброго українського імені та постійно голосім всьому світові Правду України, що є нашою правдою;

Зберігаймо нашу українську традицію і українську культуру збагачуймо ними культурні скарбниці наших американських країн, бо тим допоможемо Україні і Українському Народови;

Кріпко стіймо при нашій батьківській вірі і наших українських церковних обрядах, шануючи віру й обряди інших наших співгромадян;

Постійно скріплюймо нашу працю на всіх ділянках нашого громадянського життя, поширюймо і поглиблюймо її, бо по наших ділах нас судитимуть;

Єднаймо свої сили, викиньмо з наших сердець та забудьмо всяку злобу і пересуди, усуньмо всякий розбрат і незгоду зломіж нас та поведімо безпощадну боротьбу проти тих, хто їх поширює, станьмо всі як один до праці і боротьби за ідеали свободи наших американських країн та за кращу долю Українського Народу. В єдності сила, що допоможе нам дійти до мети на добро і славу України.

Наші Брати і Сестри, силою вирвані з Рідної Землі та розкидані по всьому світі!

У Вашім горю прийміть вислови глибокого спочуття у Ваших терпіннях та подиву і найбільшого признання за Ваш незломний дух, від Ваших рідних братів і сестер в далеких американських країнах, що радіють радощами та сумують смутком

всього великого Українського Народу. Нехай і в майбутньому Ваші терпіння не затемнять Вам ясного зору та високої мети. Вам, більше ніж кому, треба зєдинити свої сили, бо проти Вас насамперед звернені головні удари ворогів Українського Народу. Тільки обєднано і спільними силами ми всі разом зможемо відбити ворожий наступ та здобути волю Україні, для якої Ви готові вмерти, принявши найбільші муки. Обєднані переможете, а з Вами і весь Український Народ. Ми докладемо усіх зусиль, щоб Вам в цьому допомогти.

Усі спільно ми заявляємо наш нерозривний духовий зв'язок з усім Українським Народом, з яким ми теж завжди готові ділити долю і недолю. Висловлюємо найбільший подив і признання нашим Братам і Сестрам на Рідній Українській Землі, що в нерівній боротьбі за свою честь і свободу не гнутья, хоча падають. Ми пишаємось, що можемо називати себе українським іменем.

Наш найбільший подив і признання та вдячність належать незрівняним Лицарям з героїчної Української Повстанської Армії, що є найкращим виявом вікових змагань Українського Народу до свободи, волі і правди.

Нехай живе великий і героїчний Український Народ!

Нехай живе Українська Повстанча Армія!

Нехай живе єдність і братерство Українців по всьому світі!
Нью Йорк, 21 листопада 1947.

ПРЕЗИДІЯ ПАНАМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ:

о. д-р Василь Кушнір (Канада), предсідатель;
Олена Лотоцька (З.Д.А.), Ілля Горачук (Бразилія), Іван Григорашук (Аргентина), заступники предсідателя;
Ева Піддубчишин (З.Д.А.), Василь Гультай (Канада), секретарі.

ЧЛЕНИ ДЕЛЕГАЦІЇ НА ПАНАМЕРИКАНСЬКУ УКРАЇНСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ:

Український Конгресовий Комітет Америки: Дмитро Галичин, проф. Олександр Грановський, доц. Лев Добрянський, Богдан Катамай, Олена Лотоцька, д-р Лука Мишуга, Ева Піддубчишин, Євген Рогач, Степан Шумейко, д-р Лонгин Цегельський, проф. Микола Чубатий.

Комітет Українців Канади: д-р Теодор Дацків, інж. Володимир Коссар, о. д-р Василь Кушнір, прот. о. С. В. Савчук.

Товариство Прихильників Української Культури в Бразилії: Ілля Горачук, о. Микола Іванів ЧСВВ.

Український Національний Конгрес Аргентини, Парагваю і Уругваю: Іван Григорашук.

УКРАЇНСЬКІ ВИШИВКИ ДОБУЛИ ПЕРШУ НАГОРОДУ

На 24-ій Жіночій Міжнародній Виставі в Нью Йорку що

закінчилась 9 листопада, українські вишивки які прислала пані Стефанія Чижович-Пушкар з Філадельфії, добули першу нагороду.

ЧЕХИ ПРОТИ УПА

Під таким заголовком орган чеських соціал-демократів „Право Ліду” подав, що чеське міністерство війни поклика-

ло до зброї нову серію резервістів, які після спеціального вишколу до боротьби в горах і лісах будуть використані до боротьби проти УПА.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Редакція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc.; 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Передплата у Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Історична подія

Перший раз в історії відбулася в Нью Йорку Все-американська Українська Конференція, в якій взяли участь представники зорганізованого українського громадянства Західної Півкулі, а саме Злучених Держав, Канади, Бразилії, Аргентини, Парагваю й Уругваю. Перший раз в історії українські представники з цих шістьох американських країн зіхалися разом і радили разом, для одної спільної мети й програми, та вирішили разом працювати і в майбутньому для помочі й рятунку України й її політичної еміграції в Західній Європі.

За останніх 30 років багато важних подій сталося на Україні, чимало було важких потрясень і жахливих руїн. Але теперішнє горе українського народу в Європі перевершило всі його минулі трагедії, а 200,000 свідків цієї трагедії що втікли перед московськими катами на Захід і вже стукають до брам американських вільних країн, а також борці УПА в Україні, доказують перед усім світом, що це вже крайній момент.

Сьогодні український народ у страшній неволі, прибитий голодом і нуждою, зламаний на силі, не має змоги й найменшого протесту або скарги. Москва довела український народ до такого стану, щоб його знищити як націю, щоб на руїнах України збудувати московське червоне царство, царство слухняних невольників Кремля, для дальшого підбою світу.

Україна нині заніміла й замовкла, гірше як за часів царської неволі, й ніхто ні відти ні туди не продістається, жадна вістка не дістається ані до українського міста чи села, ані відти закордон.

Довершилась Україні кривда стара й нова. Лише в думках, у серцях наших сестер і братів на рідній землі ще жевріє надія на краще завтра, надія проти надії, що десь далеко у вільному світі може знайдуться земляки, і навіть люди чужі, які за ними обстануть, які протестуватимуть перед широким світом в їхній обороні та рятуватимуть їх від загибелі — й той промінець надії зміцнює їх знедолених і безсилах, щоб перебули горе й дочекались визволення.

Та сама надія є і в серцях 200,000 вигнанців з рідної землі, які вже третю осінь скитаються в західній Європі, дожидаючи заслуженого упадку червоної тюрми народів, щоб могли вернуться на Україну продовжати працю для свого народу і боротись за його краще майбутнє.

Та подія є також в серцях повстанців УПА, які посвячують своє життя в нерівній боротьбі України проти московського ката, продовжуючи чинний спротив проти наїзника.

Власне ту надію сестер і братів в Україні й на вигнанні бажає піддержати й підсилити організоване українське громадянство у вільних американських країнах. І воно свідоме того, що сьогодні настав момент, коли всі українські іміграції в усіх американських вільних демократичних державах, де є старі масові українські оселі — мусять одностайно стати в обороні й до помочі Україні.

Така була ціль першої Панамериканської Української Конференції що відбулась в Нью Йорку — стати разом, об'єднана, спільним фронтом проти царства Москви на Україні.

І ціль досягнута. Спільна праця вже зачата.

У столиці світу, в Нью Йорку, створено осередок організованого українського громадянства шістьох американських країн задля посиленої визвольної акції українського народу.

Однак сама Конференція та її Екзекутива нічого не вдіють без об'єднаної піддержки загалу українського громадянства в усіх шістьох країнах Західної Півкулі.

Тому перш усього єдності нам треба, об'єднаних сил українського загалу всіх 6 американських країн, щоб дати видатну поміч і порятунок, як говорив речник українців Канади, голова Панамериканської Української Конференції та її Екзекутиви Катцлер о. др. Василь Кушнір. А також треба, як говорив він далі, зрілості й почуття відповідальності в політиці і громадській праці.

БОЛЬШЕВИКИ ЗАМОРДУВАЛИ СТАРИЦЬКУ ЧЕРНЯХІВСЬКУ

Дочка видатного українського письменника й одного з батьків українського театру, Михайла Старицького (1840-1904), Людмила Старицька-Черняхівська відома також як талановита українська письменниця.

В 1929 році большевики судили її, разом з другими засудженими українськими діячами, у провокаційнім масовім процесі у справі "Спілки Визволення України" Вона держалась сміливо на процесі й не заявила жадного "каяття", як це большевики диктували тим що їх ставили на своє судище. Тоді комуністи засудили її на 8 літ тюрми.

Коли Людмила Старицька-Черняхівська в 1937 році вийшла з тюрми, дізналася що большевики катують її дочку Рону на каторзі.

Вона розвідала про адреси

63 таборів примусових робіт і стала писати туди, аж найшла свою дочку в однім невольничім таборі на Сибірі.

Тоді вона пішла просити Микиту Хрущова, малого диктатора в Києві, щоб звільнив її дочку з каторги, заявляючи що вона в нічім не провинилась. Хрущов обіцяв їй звільнення дочки, але не звільнив.

Зараз потім большевики запроторили й матір Людмилу Старицьку Черняхівську, з її сестрою Оксаною Стещенко, в Лукіянівську тюрму в Києві. Перед самим наступом гітлерівців на Київ, у вересні, 1941 року, большевики облили всіх в'язнів у київській тюрмі газоліною й спалили їх живцем.

Так згинула як мучениця славна українська громадянка Людмила Старицька Черняхівська разом зо своєю сестрою Оксаною Стещенко.

30,000 ДОЛ. НА НЕГАЙНУ ДОПОМОГУ СКИТАЛЬЦЯМ

Екзекутива Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК) у Філадельфії, доручила представникові цього Комітету в Європі Романові Смукові, закупити негайно у військових магазинах 3,000 харчових пакунків вартості 30,000 доларів, та зарезервувати дальших 7,000 пакунків для допомоги українським скитальцям в Німеччині.

Екзекутива доручила йому також відкрити офіси Комітету в Мінхені й Франкфурті, та скласти у місцевостях, де цього вимагатиме потреба. Для помочі у праці пана Смука, Екзекутива Комітету рішила вислати ще двох співробітників.

На підставі умови ІРО із ЗУАДК яку підписав в імені Комітету його представник п. Роман Смука, признається Комітетові право відкрити в міру потреби свої чергові офіси в Людвігсбургу, Штутткарті та інших місцевостях американської зони.

НАЦІСТИ УВИЛИ ТРИ ДІЯЛЬНІ УКРАЇНКИ

Підчас німецького наїзду на Україну гітлерівці убили в 1943 році на Волині три заслужені українські дітячки.

У лютім, 1943, убили у Кременці Ганну Рошинську разом з її чоловіком, у липні, 1943, убили в Ковлі Лесю Підгірську, а у жовтні, 1943, у масовім розстрілі українців у Рівнім нацисти убили вельми заслужену громадську діячку Харитю Кононенко.

КАНАДА В ОБОРОНІ ГРОМАДЯН УКРАЇНЦІВ

Після того як урядовець совітської амбасаді в Канаді, Щербатюк, накинувся з грубою лайкою на канадійців українського роду, закордонний департамент в Оттаві вислав до тієї амбасаді остерогу перед такими виступами.

Департамент заявив що в майбутньому зажадає відкликання совітських урядовців з Канади, якщо поступили в подібний спосіб.

Тепер не може бути двох думок про те, яке завдання є перед нашим загалом, особливо у Злучених Державах. Загал мусять піддержати ці все-американські українські зусилля для України, а це може тут зробити найкраще через піддержання Українського Конгресового Комітету. Коли у всіх наших громадах усі наші установи, товариства й громадяни також об'єднуються і допоможуть УЖК морально своєю єдністю й працею, і фінансово як найбільшими пожертвами, то нема сумніву, що найстарша, найчисленніша й найбагатша українська іміграція в Злучених Державах як слід сповнить свою місію й своє зобов'язання та дасть добрий приклад сестрам і братам у других американських країнах.

А тоді Панамериканська Українська Конференція сповнить те велике завдання що на себе прийняла — допомогти українському народові як найскоріше добути волю й обновити незалежну демократичну українську республіку.

Л-ка.

Ще два нові відділи СВА зголосились стати членом нашої організації. Один у Філадельфії, Товариство імені Олени Телігі, відділ 20, другий в Лон Анджелес, Каліфорнія, який зголосила пані Катерина Ділай, бувша членка Головної Управи СВА і довголітня голова 14 відділу в Клівленд, Огайо, яка перенеслась на сталий побут до Лон Анджелес. Це жіноче Товариство бажає прийняти назву Союз Українок.

На зборах Екзекутиви офіційно прийнято відділи 60 у Клівленд, Огайо і 61 в Детройті, (молодечі) і 20 у Філадельфії. Бажаємо якнайкращих успіхів.

На видання творів Лесі Українки (по англійськи) жертви надходять постійно. Дякуємо 42 відділові СВА у Філадельфії, Па., що останнім датком в сумі 31.50 доповнив свій дар для цієї ціллі до 100.00 дол.

До Вашингтону їздили: Олена Ф. Д. Лотоцька, голова і Аннета Л. Кмець, предс. зв'язків, в справі членства СВА у Генеральній Федерації Жіночих Організацій й привезли прихильну відповідь що Централі СВА, а тим і весь Союз Українок Америки, прийнятий в члени цієї організації. Після полагодження усіх технічних формальностей буде цей факт проголошений офіційно. Ця вістка, на яку так довго ждали наші членки подається для інформації.

Святочні побажання, які відділи й поодинокі членки й прихильники схочуть подати в "Нашім Житті" просимо присилати якнайвчасніше.

Дякуємо відділам що пожвавили висилку Пресового Фонду Нашого Життя, та усім прихильникам за їхні датки для цієї ціллі.

Не забуваймо ні на момент, що цьогорічна коляда має іти для скитальців. Колядуймо всі. Не відмовляймося, не вимаваймося від цієї приємної й благородної праці.

Подбайте, щоб ваш відділ мав досить одяжі, обуви й харчів до висилки на адресу складу ЗУАДКомітету в Нью Йорку, звідки вишлеться гуртом для наших скитальців. Адреса подана у цім числі Н. Ж.

Екзекутива СВА.

ІРО І СКИТАЛЬЦІ

Підготовна комісія ІРО передбачає уладити або репатріювати впродовж наступних трох місяців 60 тисяч скитальців. Однак ще залишається 1,600,000, заявив секретар виконав-

чого органу комісії ІРО.

Він додав, що доцьогочасні способи переселення були дуже повільні; отже треба тепер, при співпраці всіх держав, які мають прийняти відповідну кількість скитальців, гідно розв'язати це болюче питання ДП.

Передсвяточний Базар

В домівці Централі СВА 866 Норт Френклин вулиця у Філадельфії, через 2 тижні, в днях 8 до 22 грудня від год. 5:30 кожного вечора, буде відкритий

ПЕРЕДСВЯТОЧНИЙ БАЗАР

де можна буде купити святочні дарунки. Від українських скитальців надійшло багато ручних праць. На Базарі знайдете: вишивки, забавки, ляльки, жіночі торбинки, різьби, блюзки, хусточки, картини й світлини, які знаменито надаються на святочні дарунки, та будуть прикрасою для кожного дому.

Купуючи ці прегарні дарунки тим самим допоможете українським скитальцям. Прийдіть! Огляньте! Купіть святочний дарунок на Передсвяточнім Базарі, під зарядом пань Стефанії Чижович-Пушкар і Марії Хомин.

На бажання вишлеться каталог і цінник. Писати по них на адресу:

Mrs. Maria Chomyn, % 866 North 7th Street, Phila. 23, Pa.

РОБІТНИЧА ОСЕЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ

Дня 10 листопада у Френкфурті, п. Роман Смул, представник ЗУАДКомітету в американській зоні Німеччини, підписав іменем Комітету умову з представниками американської окупаційної влади та з уповноваженими Приготовної Комісії ІРО про створення робітничої оселі для наших скитальців.

Згідно з умовою твориться коло великих американських магазинів у Кіссен, в Німеччині, окремий робітничий табір, зложений з 1,000 українських скитальців різного віку. Організація й управа табору зостається в руках самих скитальців під наглядом згаданих трох контрагентів.

На 1,000 осіб, що будуть прийняті до табору, має бути 655 некваліфікованих робітників, 100 механіків, 100 наглядачів, 90 шоферів, 10 паровізників, 20 перекладчиків, 25 стено-типісток та ще 50 осіб управи (канцелярій і т. п.) табору — всі українські скитальці.

Ці робітники мають працювати в американських військових магазинах, за що дістануть нормальний прожиток в таборі від ІРО, а крім того харчовий додаток з американських військових магазинів і готівкою в американських грошах, та можуть набувати все потрібне (в харчах, одягах і т. д.) в американських військових крамницях (як американські жовніри).

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА В ЛИСТОПАДІ

Річна вкладка, організаційний фонд, чартер:

Від. 20, Філадельфія 10 дол., 5 дол., 5 дол.

Пресовий фонд:

Від. 3 Нью Йорк (збірка) 28.00
Від. 30, Клівленд, О. 25.00
Від. 31, Детройт, Міш. 11.00
Кат. Пелешок, Нью Йорк 10.00
Анна Наконечна, Міямі 2.00
Юлія Бурак, Філадельфія 1.00
Видання творів Лесі Українки:
Від. 2, Честер, Па. 26.00
Від. 42, Філадельфія 31.50

Резервовий фонд:

Від. 30, Клівленд, О. 10.00

Передплати прислали в листопаді

Марія Фецашин, Клівленд 3.
Катерина Пелешок, Нью Йорк 3
Ірина Козаченко, Детройт 3
Анна Кізіма, Нью Йорк 2
Анна Наконечна, Міямі 2
Марія Полевчак, Елизабет 2
Ева Герула, Рочестер 2

По 1 передп.: А. Л. Кмець, М. Мартон, Клявдія Білонь, Тов. Ольги Кобилянської, Канада, Марія Собенко, Ольга Семєнюк, Канада, Юлія Бурак, Мокрина Клапко, Анна Перчак, Марія Сурмач, Анна Онуфрик, Софія Кучерепа.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

28 листопада, 1947.

До Хвальної Управи Союзу Українок Америки:—

Просимо прийняти щирю подяку ЗУАДК за Вашу чергову допомогу в сумі 25.00 дол.

Від самого оснування ЗУАДК наше жіноцтво все стояло в перших рядах організованої допомогової акції і їхній праці треба у великій мірі завдячити ті значні успіхи які досягнув Допомоговий Комітет на міжнародному полі.

З хвилиною висилки нашої Допомогової Місії до Німеччини та підписання умови з Міжнародною Організацією Допомоги Скитальцям (ІРО) наші завдання значно поширилися. Справа додаткового відживлення, поміч правна та поміч в переселенню вимагає величезних коштів. Найновіші наші скитальці члени УПА, котрі не можуть навіть користуватися допомогою в таборах (ІРО) а яким потрібна негайна поміч в одягах, харчах, правній опіці та медичній допомозі, і яку ЗУАДК вже дає через свого представника в Німеччині, вимагає дальших значних фондів та припасів одяжі.

Складаючи через Вас щирю подяку усьому організованому жіноцтву за їх дотеперішню поміч, прохаємо Вас закликати його до невпинної праці, зокрема в часі свят Різдва Христового до збірки фондів, харчів та одягу для українських скитальців та переслати ці фонди негайно до ЗУАДК.

Глибокої пошани,

За Злучений УАДопомого-Комітет

Др. Володимир Галан,
Екзекутивний директор.

* * *

В Нью Йорку ЗУАДКомітет має свій склад, куди прохається скеровувати посилки харчів, одягу та взуття на допомогу українським скитальцям. Адреса складу:

Unitarian Collection Warehouse, Ukrainian Relief, 31 East 35th Street, New York 16, N. Y.

ГРАТУЛЯЦІЇ СКЛАДАЄМО

Пані Катерині Пелешок, голові 1-шого відділу СВА в Нью Йорку з нагоди її срібного подружнього ювілею, а також пані Марії Марусевич, голові 3-го відділу СВА в Нью Йорку з нагоди її уродин.

Пані Пелешок зложила з того приводу 10.00 на Пресовий Фонд Нашого Життя, а членки відділу 3 зложили 28.00 на Пресовий Фонд підчас забави яку уладили для своєї Голови.

20,000 УКРАЇНЦІВ В АНГЛІЇ

Часопис „Українська Думка” в Лондоні подає, що в Англії тепер вже є більш як 20,000 українців.

ПЕРША ВСЕ-АМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

В Нью Йорку відбулась перша Все-американська Українська Конференція якої наради тягнулись 4 дні, від 18 до 24 листопада. Участь в конференції взяли представники загальних краєвих національних організацій Америки, Канади, Бразилії, Аргентини, Парагваю й Уругваю. Українців у Злучених Державах заступали представники Українського Конгресового Комітету (УКК) українців у Канаді представники Комітету Українців Канади (КУК), українців у Бразилії представники тамошнього Товариства Прихильників Української Культури, (ТПУК), а представники Репрезентаційного Комітету Українців Аргентини, Парагваю й Уругваю (РКУ-АПА) організоване українське громадянство цих трох південно-американських республік.

Після молитви голова УКК, Степан Шумейко привітав учасників першої Української Панамериканської конференції, почим вибрано президію у складі: о. др. Василь Кушнір (Канада) голова; Олена Лотоцька (Америка), Ілля Горачук (Бразилія), Іван Грегоращук (Аргентина), заступники голови; Ева Піддубчишин (Америка), В. Гультай (Канада), секретарі.

Звідомлення подали: о. др. Василь Кушнір, о. Микола Іванів ЧСВВ (з Бразилії), Ілля Горачук, Іван Грегоращук, Андрій Білопольський (про працю українців в Аргентині, Парагваї й Уругваї), і Степан Шумейко. Потім виголосили реферати: проф. Микола Чубатий (Америка), о. С. Савчук (Канада), др. Т. Дацків (Канада), інж. Володимир Коссар (Канада), др. Лонгін Цегелський (А-

мерика).

На другий день була дискусія й прийнято ряд резолюцій.

Постановлено що Конференція і в майбутньому заступатиме українців 6 американських країн у справі визвольних змагань українського народу.

Вибрано езекутиву Панамериканської Української Конференції у складі: о. др. В. Кушнір, голова; др. Лонгін Цегелський, місто-голова; Дмитро Галичин, скарбник; Ілля Горачук і Іван Грегоращук, члени. Езекутива має вибрати генерального секретаря який вестиме бюро в Нью Йорку, на яке призначено бюджет з пропорційним вкладом всіх об'єднаних Конференцією краєвих комітетів.

Четвертого дня прилетів з Європи представник Українського Координаційного Комітету інж. Дмитро Андрієвський з Белгії, як обсерватор, який був на дальших нарадах конференції. Представник ЦПУЕ (Центрального Представництва Української Еміграції) в Європі, п. Василь Мудрий, не міг прийти й прислав привітання на конференцію. Конференцію офіційно закрито в п'ятницю ввечері.

З нагоди конференції відбулися великі маніфестації в Нью Йорку, у Філадельфії й Детройті, на яких промовляли речники Панамериканської Української Конференції. В Нью Йорку промовляв теж професор Колумбійського Університету, Кларенс Маннінг, автор "Історії України", за яку недавно атакувала його большевицька Москва.

ГАРНИЙ ДАРУНОК НА СВЯТА

Робітня ляльок "Оксана", в Грацу, Австрія, присилаючи їх до Централі США на продаж в

Америці, пише:

"Наша робітня дає працю й можливість прожиття тим жінкам що не мають середників на удержання та хоче дати для українських родин в Америці мистецьку річ, яку можна заре- презентувати й чужинцям.

Головки ляльок не є фабричні, робить їх скульптор, та випрацьовує їх до вигляду українських типів. Одея почавши від білизни вся роздягається, так що робота і викінчення є зроблені фахово"

Ляльки 17 інчів високі, й можна замовити їх посилаючи 10 дол. до Централі США, 866 N. 7th St., Philadelphia 23, Pa.

Новий найбільший у світі літак ХС99 літав вперше у Сан Дієго, Калифорнії, із швидкістю 220 миль на годину.

Він має 6 сильних моторів, може перевезти по 400 вояків.

10,000 ДОЛЯРІВ ДЛЯ ІНТЕРНОВАНИХ ВОЯКІВ УПА

Представник Злученого Українського Американського Допомогового Комітету в Європі, адвокат Роман Смуk, відвідав вояків Української Повстанської Армії, що в останніх тижнях зі зброєю в руках пробивалися з України через опановану Совітами Східну й Центральну Європу в американську зону Німеччини й були інтерновані американськими властями в таборі у місті Тегендорф.

З усіх 350 вояків і старшин УПА, що досі перейшли в західну Німеччину, в цьому таборі перебуває 91, між ними одна дівчина. Багато вояків вкриті незагоєними ще ранами, віднесеними у боях, багато мають туберкулозу, 8 з них перебувають в лікарні, й деяких може ще врятувати тільки негайна операція. Всі інтерновані виснажені фізично довголітніми боями й труднощами.

ЗУАДКомітет негайно висигнував 10,000 доларів на безпосередню допомогу інтернованим, головню на допомогу харчами та медикаментами. Для заспокоєння бодей найкращіших потреб інтернованих вояків УПА, і тих що даліше переходять в Західну Європу, Комітет потребуватиме щонайменше 100,000 доларів. Потрібно теж одягів, бо інтерновані цілком не забезпечені на зиму. Інтернована дівчина, що й тепер ділить долю й-недолю з усіма іншими інтернованими вояками УПА, як ділила її під час постійних боїв і небезпек на Рідній Землі та під час рейду в Західну Європу, заявляє, що в УПА борються багато дівчат, жінок і багато з них полягли смертю хоробрих у боях з ворогом, теж під час останнього рейду. Всі інтерновані, хоч виснажені, ранені й хворі, є незломні духом та вірою в кінцеву перемогу слушної справи, що стверджують теж американські військові старшини.

50-ЛІТТЯ ПОСЕЛЕННЯ УКРАЇНЦІВ В АРГЕНТИНІ

Перші українські колоністи поселилися в 1897 році в Аргентині у провінції Місіонес. Це мала смуга землі найдаліше на північний схід, між Парагваем і південною Бразилією, власне близько бразильської провінції Парана, де живуть українці.

Найбільше українців там є у містах Посадас і Апостолес, а разом у провінції коло 30,000. Вони робітники, купці й промисловці а в більшості хлібороби.

По громадах провінції мають 11 церков і каплиць. В Апостолес є українці у міській раді.

УПА І МАЙБУТНЯ ВІЙНА

Телеграма Юнайтед Пресс з Мінхен, в Німеччині, повідомила:

Два вояки Української Повстанської Армії, які в останньому часі пробивалися зі зброєю в руках з України через опановані Совітами території в американську зону Німеччини, заявили кореспондентові американської пресової агенції Юнайтед Пресс, що Українська Повстанська Армія пригортається на випадок американсько-совітської війни.

Сержант УПА Тома Сагайдачний та підстаршина Зенон Семенів поінформували представників преси, що Українська Повстанська Армія, „уніформована армія, якою командує генерал Тарас Чупринка", звела із совітськими військами численні бої, але тепер оминає збройних сутичок, бо хоче щадити людей і зброю, пригортаючись на випадок американсько-совітської війни, яку вважає за неминучу. Сержант Семенів, 22-літній українець, заявив, що не тільки Українська Повстанська Армія надіється на війну між Америкою і Совітським Союзом, але й народи в окупованих Совітами країнах вірять, що до цієї війни мусить прийти.

50-ТИСЯЧНА АРМІЯ ПРОТИ БОЛЬШЕВИКІВ

Агенція Ассошіейтед Пресс подала з Мінхен, в Німеччині, інформацію бувшого високого офіцера польської армії, тепер на вигнанні, що за лінією Курзона в Совітському Союзі 50-тисячна Українська Повстанська Армія веде постійну партизанську війну проти совітської армії.

УПА яка під час війни воювала проти німців з приходом большевиків на українську землю, негайно почала боротьбу теж проти цього окупанта й веде її до сьогодні.

З УПА співпрацюють визвольницькі руки інших народів, головню польські підпольні організації, а з боротьбою УПА симпатизують всі народи, поневолені Совітами та покладають на цю боротьбу великі, якщо не єдині надії.

Кореспондент зазначає, що УПА не дала себе підвести обіцянками амнеції, й ані на хвилину не зупиняє боротьби проти большевицького ворога, хоча часто змінює тактику.

СОВІТСЬКА УКРАЇНА В РАДІ ОН

Після того як Індія зріклась кандидатури в члени Ради Об'єднаних Націй, зібрання ООН вибрало 35 голосами совітську Україну як одну з непостійних членів Ради-ОН.

Junior League Section

NEWARK WOMEN'S IMPORTANT LITTLE BIT

Several times a year, during the fall-to-spring season, an opportunity is certain to present itself to any American with Ukrainian blood in his veins, to give his spirit a distinct lift, merely by going to the local YM or YWCA and attending one of the Nationality Festivities, in which local Ukrainians are almost sure to take part. The opportunity was certainly there for a grand spiritual uplift, at the Newark YWCA on November 6th, when the local Branch 28 of the Soyuz Ukrainok (Ukrainian National Women's League of America, Inc.) again did their important little bit toward propagating the culture of Ukraine.

For several years now, the Ukrainians participating in Newark's Exhibit and Festival of Nations have been "stealing the show", getting the most applause for their efforts, the most praise. It is no simple matter to outshine the offerings of other nationality groups — offerings that are the results of the pampered and unhampered growth of centuries of culture, with the still-modest offerings of Ukrainian culture which has been restricted and forbidden through the years. Yet time and again, in various cities as in Newark, exhibit tables at these Festivals displaying fine porcelains, delicate laces, intricate jewelry and such of other nations, are given but a cursory glance by visitors, who are content to stand for hours in front of the Ukrainian exhibits to gaze at the colorful designs, the striking effects and clever workmanship of the handcraft displayed. The same interest and enthusiasm greets the Ukrainian presentations in the music and dance portions of the programs.

This year's Ukrainian exhibit in Newark featured handcraft received from the Ukrainian DP Camps in Germany, notably inlaid wood-craft including jewelry and cigarette boxes; photo album covers, trays and wall plaques. These and a few framed paintings and prints were all that were received in time for this exhibit, but give fine promise of articles which may be purchased at future exhibits. Added attractions were the crowd-and-camera drawing features of spinning and Easter-egg decorating. The spinning of linen thread was expertly done by Mrs. Julia Yurewych and Mrs. Anna Shwets. Almost all of the

young and attractive Ukrainian dancers crowded around Mrs. Anna Bodak, of Brooklyn, one of the foremost Easter-egg decorators in the country, and eagerly followed the steps in this age-old art. Their interest and reluctance to make way for other Americans to view the proceedings seems to warrant the belief that classes in this art would be very popular in our Ukrainian schools.

Among the tables selling sweets and refreshments of all nations was one offering such Ukrainian delicacies as fruit or nut-filled pastries, khrusti, fruit-filled coffee cake, pampushki and even holubtsi. All were prepared by the members of Br. 28 SUA and were quickly disposed of.

The Ukrainian entertainment was planned by the popular young Mrs. Peggy Dzera who did much by her pleasant manner of introducing the various numbers, in winning friends for Ukrainians. The little harvest-home ceremony was colorful and understandable to all. The 25 dancers from the St. John's Ukra. Cath. Church class, were unusually attractive and performed the traditional dances very enthusiastically. Their impression of having a grand time doing their dances was one of their best attractions. They were well rewarded by thunderous applause. Nick Oley's accordion accompaniment for the dancers was excellent and a welcome change from "canned" music.

It is nice to know that Ukrainians comparative newcomers to the world's family of nations, are invariably accorded such a warm welcome. It is thanks to the unselfish efforts of a few Ukrainian women in our communities, that our fellow Americans are learning more and more to know who Ukrainians are, where they come from, their art and music; their ideals, their culture and aspirations. Newark's little hard-working group headed by Mrs. Anna Nastuk, has been in the news, local and Ukrainian, for several years now, in reports about their untiring and generous efforts furthering American and Ukrainian activities, whether it was in war-time or, as now, in peacetime. Besides their active president, the group includes: Mrs. Mary Nastuk, A. Winnick, P. Dzera, P. Sloboduk, J. Yurewych, K. Kuzma, B. Mak-

symych, M. Boykewych, M. Mysyk, A. Shwets, K. Roggiero and K. Fesolowitz.

This small group of Ukrainian women is now well-versed in the art of presenting our culture to Americans. Yet they, and their sister-groups in other communities, would be helped immeasurably in their fine work, if they were able, as the Palestinians do, to distribute fine pamphlets on Ukrainian history, religion, present aspirations, and folk-lore. They would earn the gratitude of our own very youngest Americans of Ukrainian descent, if they could sell such things as children's picture books of Ukrainian stories, wooden toy blocks with Ukrainian letters on them, adventure stories for young school-children, children's verses, fairy tales, games and children's calendars with our national and religious holidays marked. These things easily could become projects for new DP's and be their fine contribution to mutual understanding which these Festivals foster.

M. M.

PHILADELPHIA, PA.

Two Ukrainian Junior Leaguers Visit U. N.

Stephania M. Kredensor and Stephanie Wochok visited the United Nations' site, at Lake Success on October 14th, 1947. While there, they were able to attend a session of the Security Council, see the representatives from the various nations and listen to their discussions.

The trip was sponsored by the Philadelphia Federation of Women's Clubs and Allied Organizations, Inc.

CONGRATULATIONS

Mary Tershowska Hunsicker, daughter of Mr. and Mrs. Michael Tershowsky, 2727 W. Third St., Chester, Pa., received the degree of Doctor of Medicine on Thursday, June 19, 1947. She is a graduate of Ursinus College, where she received the degree of Bachelor of Science in February, 1944.

She is the wife of Dr. Llewellyn W. Hunsicker, of Haddon Heights, N. J. She is now serving internship at St. Luke's Children's Hospital and Medical Center in Philadelphia, Pa.

Her father was born in the village of Obmyna, County Sambor, in Western Ukraine. Her mother Julia, nee Olinick, was born in the village of Duliby, County Striy.

Mrs. Michael Tershowsky is an active member of Soyuz Ukrainok, Branch 2 in Chester, Pa.

MOVIES

A FILM SHOWING TRADITIONAL UKRAINIAN

CHRISTMAS CUSTOMS
(Brilliant Technicolor)

HEAR THE BEAUTIFUL UKRAINIAN
CHRISTMAS CAROLS

(English Narration)

FRIDAY, DECEMBER 19, 1947—7:30 P. M.

UKRAINIAN NATIONAL TEMPLE

Martin and Michigan, Detroit, Mich.

NO ADMISSION CHARGE

Sponsored by Ukrainian Junior League, Olena Teliha Branch 58
of the Ukrainian National Women's League of America, Inc.

On the Ruins

A Dramatic Poem

by

LESYA UKRAYINKA (Larysa Kosach-Kvitka)

Translated from the Ukrainian

by

DR. PERCIVAL CUNDY

All Rights Reserved

(Conclusion)

TIRZAH: Stop, stop! The Babylonian overseer
Will come out from his tent and to his slaves
Will orders give to have you whipped. Awake him not!

VOICES (from both sides)
That's true; Talk not so loud! Bethink yourselves!

TIRZAH: O blind unfortunates! Do ye not see
That now's the time to realize the word
Which once Isaiah prophesied? Let now
The lion with the lamb lie down in peace.
Let Judah's lion hunt the jackals down,
And cease to rend the flock of God.

SINGER: 'Tis thou who hast this bitter discord sown,
And now thou wilt reap peace? Remember this:
Who sows the wind, he shall the whirlwind reap.

TIRZAH: The sowing and the reaping has been done,
Not yesterday, nor yet today — Behold!
The stubble left from harvest blackens here.
(She points all around at the scene covered with ruins and homeless people)
The time has come to sow another seed
And look for other harvests here. But ye
Are not destined to forge the iron yoke
Into the scythe and reaping hook. 'Tis they,
The common folk, who by their fires, in huts,
Are toiling sleeplessly before 'tis dawn —
'Tis they prepare the harvest of the Lord,
While ye, like venomous serpents, in your wrath,
Shoot forth at one another your fell strings,
And poison each the other, like those asps
Which God once sent upon us for our sins.

SAMARITAN PROPHET: Who set thee up to be a prophetess?
In public, women ought to hold their peace.

TIRZAH: Who just called me another Deborah?
Was it not one of thine own folk? Forsooth,
When all our leaders understanding lack,
A woman must stand up like Deborah,
And cry: Arise, O Israel, arise!
The folk will rise like waves upon the sea,
And God's great Spirit move upon the waves,
And Zion then shall blossom as the rose,

And once again the Promised Land shall flow
With milk and honey; yea! this very soil
Whereon we wander, fugitives, forlorn,
Like wandering sheep lost in the wilderness.
Why need we wander here? What do we seek?
Is not this the same soil that once for us
Our fathers conquered with their blood and sweat?
The fiery pillar leads to nowhere else,
Nor saith the cloudy pillar: Follow me.
God sends us no new manna from the skies.
The covenant has not yet been fulfilled.
Arise, O Israel! Score with the plough
The battlefield. Yield not a single foot
Of this our Promised Land. Arise and sow
O'er all its borders with good wheaten seed,
Fence it from off the wilderness with rye.
For new foundations gather up the stones,
So that no man may say: Behold this waste!
But say instead: Lo; houses shall stand here!
The years will pass, the captives will return,
And songs of Zion shall resound again.
The strong foundations will re-echo then
More loudly to the resurrection songs
Than did these ruins e'er give back the strains
Of Jeremiah's funeral laments.
And captive unto captive shall stretch forth
The hand, and side by side will build the walls
Upon the strong foundations we have laid.
My soul prophetic sees that glorious frame,
And my heart knows how it shall then be called:
A Temple new in new Jerusalem!

SAMARITANS: Jerusalem? Accursed be the name!
LEVITE: A temple new with no old sacrifice?
Without the Ark, without the cherubim?
Without what David, Solomon bequeathed?

TIRZAH: The old alone is holy, not the new?

SINGER: Away with her! Into the wilderness!
Let her not sow confusion in our midst!

A JEW: For whom then shall we raise this building up?
In order that our foes should tear it down?

OLD JEW: Who gave permission for this building new?
The king, or who?

TIRZAH: God's Spirit doth command!
That Spirit which abideth not with you!
More surely He dwells in the wilderness,
To which ye drive me that I may be lost,
Than in your midst!

SINGER: Thou'lt find the spirit there,
That evil spirit which hath governed thee
Since long time past! Go thou and seek it there!

TIRZAH: God's Spirit in the wilderness shall find
Me even there, but ye've still far to seek!
(With cries of hatred, the crowd drives Tirzah away, until she disappears from the place where the people dwell).

Л. П.

Бердичівська Ніч

(Дальше)

Вкінці прийшла черга й на нас. Виводили нас, таксамо казали сідати на землі поки остання не вийшла з вагону. Тоді оточив нас довкола густий ліс штиків, довкруги гончі пси, а ззаду енкаведисти з кулеметами і в такому супроводі рушили ми до вязниці, що здалека пишалася колишнім старим князівським замком, заміненим тепер на тюрму. Ми йшли гордо й бадьоро. Говорили голосно між собою, жартували, сміялися. Смійно нам було, що стільки "чубариків" так добре озброєних, ще й з гончими псами провадять нас, слабих, безборонних жінок. Ми й не думали втікати, бо чиж далеко й скоро забіжимо зболілими, слабими ногами і з виснаженим через погані харчі та вічне сидіння, серцем. Ми були зовсім задоволені, що нас лишають в Україні, тільки трохи було нам жалко, що якраз вибрали для нас таке місто. Вправді міста ми не бачили, лише здалека доми й димарі фабрик.

Наша тюрма стояла трохи з боку міста на горбку. Ввійшли ми тюрменною брамою на подвіря, відтак через одну браму на

друге подвіря. Тут відібрали наші клунки до ревізії, а нас, справдивши генералія, також забрали до особистої ревізії. Я вложила медалик в уста, бо не було часу довго застановлятися де його заховати і пішла до ревізії. Енкаведистка, що мені припала, була якась людяна, не заглядала мені в уста й я зберегла медалик.

Після ревізії завели нас до тюрми-замку, до великої бетонної камери. Ні ліжок, ні сінників не було, а наші тоненькі кози майже не злагіднювали ледяно-вогкого холоду бетонної долівки. Та втомлені дорогою й попередніми безсонними ночами ми положилися на землю й заснули.

На другий день перевели нас в іншу камеру, де було 60 жінок. В невеликій камері це було 60 жінок і вгорі одно мале закратоване вікно, була задуха невиносима. Води було обмаль. Митися майже не було можна, бо воду треба було зберігати на прохолодження спалених спрягою губ та приводити до притомности жінок, які що хвилини мліли. В ночі розбиралися ми до голого, щоб злагоднити горяч і серед тісноти й натовпу спітніле тіло липло до тіла. Мучили нас тривожні сні, сонні мари й ми часто будилися від криків сонних подруг.

Харч у порівнанні зі Львовом дуже погіршився. Спочатку давали нам на сніданок кусок хліба, липколо й недоброго, як глина й кухлик закрашеної теплої води, що мала бути кавою. На обід маленькі, як мізінний палець риби, а на вечір якусь зупу неочеркнутого змісту. Пізніше вже й того поганого хліба забракло і всі три рази діставали ми т. зв. пшоняну кашу, що

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Ще один новий відділ США

Стараннями 42 відділу США у Філадельфії створено в нашому місті ще один, восьмий з черги відділ Союзу Українок Америки.

На організаційних зборах 16 листопада, якими провела Катря Ярош, фінансова секретарка Централі США а секретарювала Стефа Терлецька, одноступовим рішенням зав'язано Товариство мені Олени Теліги, 20 відділ США, після з'ясування цілей і завдань та програми США.

Членки цього нового відділу це тут роджені але в Західній Україні виховані дівчата й молодіці, які в дитинстві виїхали туди з родичами, а вернулись кілька років тому, недовго перед другою війною. Всі вони мусіли вчитись тут англійської мови. Між собою говорять гарною українською мовою, належать в більшості до Драматичного Гуртка і хору, є вельми активні й доброзичливі, та помагають старшим відділам США у їх громадській діяльності. Чимало з них були членками 42 відділу, який радо "відступив" їх для нового відділу ч. 20, щоб тим притягнути й тих дівчат і молодіць які ще нікуди не належали. При тому рішено дати новому відділові з каси 15.00, а членки від себе зложили "на нове хазяйство" 13.00 в дарунку. До уряду ввійшли: Стефа Терлецька, голова; Агафія Мелько, заступниця; Катря Коцюбайло, секретарка а Катря Ярош, заступ.; Юстина Нечипір, касієрка; Зоня Паць-

ків, Маруся Лучишин і Анна Пастух, контрольна комісія.

Новий 20 відділ зложив за раз свою членську вкладку, організаційний фонд і на чартер.

Щастя Боже новому відділові ч. 20 і його урядові Боже помагай!

Катря Коцюбайло, секр.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Десять-літній ювілей

Відділ 30 США в Клівленді влаштував десять літній ювілей, бенкет і баль 28 вересня в Укр. Народнім Домі. Бенкет отворила п. Е. Лялюк молитвою а голова п. К. Мураль відкрила свято, коротко пояснила його ціль і поклікала п. Пачковську до слова. П. Завінська дала звіт з десятилітньої праці.

Слідуюча бесідниця панна Геневефа Зепко, з Акрон, Огайо, промовляла про ціль і працю яку веде Союз Українок і закликала вступати в ряди Союзу Українок а друга бесідниця, панна Олена Мураль дочка нашої голови, сказала, що вона вірить що США завсіди існуватиме а доказ з цього дійсний, бо вона якраз зорганізувала молодечий відділ на пам'ятку нашого ювілею. Пані А. Зепко сказала що Союз Українок є одинока жіноча і самостійна організація, тож всі жінки повинні до неї належати і разом працювати. Пані Марія Періг з Янгстаун, О., говорила якій поступ жінка зробила тут на американській землі не лишень в дома; але і в народній ділянці розвою української культури, хочай ту жінку критикують і докучають, вона не

уладе на дусі, дальше працює і других заохочує. Пані Стахура з Янгстаун, погратулювала нашому відділові, взиваючи жінок до дальшої праці.

Дальше промовляли мужчини пп. Баранський, Гавриляк, Задерецький, і Т. Пукач, котрий недавно приїхав зі скитальщини. Він спімнув нашим гостям за наших братів, і сестер, що порозкидані по чужих краях і не знають чи коли повернуться на свою рідну землю, їм треба мотти якнайскоріше, вони просять помочи від нас. Тож наші гості на його заклик зложили жертви 51.75. Гроші вислано до Укр. Амер. Допомогового Комітету у Філадельфії.

Голова п. Мураль подякувала присутним за їх численну участь і за щедру жертву а на закінчення бенкету відспівано Ще не вмерла Україна і дальше гості забавлялись до пізньої ночі.

З ювілею на Наше Життя 25 дол., і 10 дол. на резервовий фонд.

Р. Завінська, рек. секр.

ДЕТРОИТ, МШ.

Два важні дні

Місяць жовтень в Детройті був місяцем Союзу Українок. В неділю 12 жовтня відділ 16 уладив „Спільні уродини“.

Це було щось нового в нашій місцевості й дехто гадав що це було щось родинне, однак публіка явилась в поважному числі.

Орхестра молоденьких хлопців синів наших членок, хор Боян під управою п. Андрея

Стисловського солісти, вивчались дуже добре із своїх завдань. Реферат пані Ростковицевої рівнож був дуже доцільний. Настрій був дуже гарний і булиб всі бавились до пізна колиб не надсподіване віче на котре прибув переїжджаючий, в той час сотник Богдан Панчук з Канади.

Наш Допомоговий Комітет хотів використати його побут в Америці і запросив його до Детройту. Б. Панчук і місцевий адвокат Іван Панчук Др. І. Яців з Канади і більше визначних людей гостювали у нас і зараз по закінченні всі переїхали до горішньої салі Народного Дому де відбулось дуже цікаве віче.

Сотник Панчук переказав нашій громаді його спостереження і враження зо скитальщини. Мав він нагоду особисто відвідати табори скитальців будучи представником канадійських українців.

Членки 16 відділу радо згодились кооперувати з Допомоговим Комітетом, скоротили цілу програму дня, для того тільки, щоб наша громада мала нагоду вислухати так поважного і рідкого гостя як сотник Богдан Панчук.

Друге свято США це 15-літній ювілей 23 відділу США, в неділю 26 жовтня. Свято старанно переведено вийшло знаменито. Приготування були кілька місяців наперед.

На відкриття, членки відділу під проводом п. Стисловського відспівали гимн США, дівочий хор а капеля під проводом панни Андрусевич, соля та деклямації всі вийшли добре.

(Продовження на Стороні 8-ій)

була з тирсою.

Щойно тоді ми пізнали, що на світі розпочалася війна. Час до часу гуділи в Бердичеві алярми, кружляли цілими днями літаки, деколи було чути здалека бомбардування. В тюрмі відносини загострилися. "Чубарики" й дижурні носили протигази й за найменшу нашу провину лаялися, лютилися. Нераз за крики в камері, чи інший якийсь проступок поповнений цілою камерою вони спеціяльно зверталися до нас привезених зі Львова з погрозами, хай ми собі не думаємо, що з нами будуть тут панькатися, ми повинні знати що нас тут смерть чекає. І так на кожному кроці пригадували нам смерть. І нас в камері обсервував спеціяльний "капусь" і опісля давав звіти про це, як ми реагуємо на війну, який в нас настрій, що ми говоримо між собою. Ми знали, що маємо побіч себе такого ангела хоронителя й тому не зрадилися ні словом, ні поглядом. На зовні були поважні, спокійні. В загальних камеральних дискусіях про війну ми не забирали голосу.

В день ми положившись тісно побіч себе, слухали, як Талька тихим шепотом говорила про першу допомогу медсестри чи санітарки в наглих випадках. В ночі молилися. Томила нас безсонність, мучила думка про долю наших друзів-в'язнів що стільки їх в кожному містечку в Галичині. Боялися ми за долю наших батьків, рідних.

"Чубарики" щодня водили нас на десятихвилинний прохід, на кругле тюремне подвір'я, огорожене високим кільчастим муром,

і ходили ми послушні, з руками заложеними взад на спині, п'ять хвилин в одному напрямі, п'ять в другому, щоб в голові не закурилося. Не тишили нас ті "гуляння" й не ходили ми тут вже такі горді. Не легковажили собі "чубариків", ані не домагалися так гостро своїх прав, як колись у Львові, де чулися ми в душі вільними панами, як вони. Тепер мусіли ми стати на зверх покірні, слухняні, припинити протести й гострі відповіді. Ми знали, що нас чекає погана доля, але ми повністю здалися на волю Божу й не хвилювалися думками про прийдешне.

Була субота 5-го липня. Вже від самого ранку на коридорах був підозрілий рух. Відчинялися двері камер й зачинялися. Часто було чути на коридорах стукіт більшої скількості чобіт. В нашій камері також не було спокійно. Зранку привели до нас около десять жінок, які розказували, що вони працювали в лагері, що містився на полі недалеко Бердичева. Цей лагер німці збомбардували й їх перевезли сюди в тюрму. Також прийшло до нас кілька жінок, що працювали в тюремній кухні убортницями. Тепер їх звільнили й відіслали до камер. Вернулись до нас з лікарні хворі, яких також звільнили. Всі ті події були занадто важні в нашому сірому, одноманітному житті, щоб над ними не треба було застановитися. Ми вірили, що сьогодні може рішитися наша доля. Минув час нашої щоденної тюремної прогульки й нас не викликали на прохід. Приходили до нас кілька разів дижурні і списували число всіх жінок у камері, розподіляли нас по параграфам. Третій раз прийшовши сказали всім "собирайсь с вешчами". (Дальше буде).

при Фронадській роботі

(Продовження з 7-ої сторони)

Реферат виголосила пані Олена Штогрин пресова референтка СВА з Філадельфії що була запрошена 23 відділом. Її реферат про працю української жінки в Європі і в Америці в рядах Союзу Українок в спокійних часах і в часі війни був знаменитий. Прелегентка була нагороджена гучними оплесками.

Зараз по рефераті, пані Штогрин передала чартер панні Олі Кахній, голові молодечого відділу СВА ч. 58, зорганізованого старанням відділу 23 СВА. Відділ 58 складається із самих молоденьких дівчат, дочок союзянок і на них власне спаде праця яку провадили й досі провадять їх підоптані вже віком і працею матері й бабусі. Є вони свідомі дівчата, кілька з них покінчили університетські студії з високими степенями а кілька ще далі студіюють. Через таких дівчат може навяжуться кращі звязки з чужими організаціями котрі нам дуже потрібні і для нас українців на часі.

На ювілею можна було бачити вдоволення по концерті та звітах відділу, який на протязі існування 15 років показав велику працю і здобутки.

Загальний прихід за той час був поверх \$6,000.00 з котрих відділ давав на різні гуманні, культурні, народні та релігійні цілі так що в касі остає маленька сума. Можна було бачити що публіка була святочно настроєна бо ще довго не розходилась а дискутувала як можна видати найкориснішу працю через організацію з чого доказ мали в день 15-літнього ювілею 23 відділу СВА.

Марія Сена.

НЬО ЙОРК СІТІ

З уродин на Пресовий Фонд

Відділ 3 СВА в Нью Йорку відбув свої місячні збори 15 листопада, якраз в день уродин нашої голови Марії Марусевич.

Її співробітниця довгих літ, бо пані Марусевич через кілька літ є головою, а завжди була активною і любленою членкою, рішили зробити їй приємність й тим хоч в часті віддячитись за її працю й доброзичливість. Для того після зборів, секретарка відділу пані Ева Кобзар „відкрила тайну” скриньочки, витягаючи з неї прегарну китицю квітів, та почіпила її на рамя пані Голови при співі Многая Літа. Опісля складала їй свої сердечні побажання аж пані Кобзар заявила що всі запрошені до рес-

торану п. Миколи Кравчука, де жде „Біртдей кейк” і кава. Взявши паню Марусевич між себе, членки гамірно перейшли до ресторану і там ще раз склали побажання у веселій гуртірці гарно забавились.

Пані Марусевич, завсіди скромна, була радісно зворушена і трохи збентежена такою милою несподіванкою.

Пам'ятаючи завжди що „кінець діло хвалив”, членки й гості що прилучились до гуртка, зложили \$28.00 на пресовий фонд свого часопису „Наше Життя”.

Датки зложили: Микола Кравчук \$5.00; по \$2.00: М. Марусевич, Генрі Дроздовський і А. Андрусак! 1.50 А. Паснак; по \$1.00: Е. Кобзар, Дм. Рокицький, М. Харамбура, М. Савицька, Данило Хома, А. Киршка, В. Гроховська, Ольга Шуст, Т. Солтисік, Т. Хома, М. Гаврилович, А. Хорхан, А. Василців, а \$2.50 дрібними.

Ева Кобзар, секр.

ДЕТРОИТ, МІШ.

Успішна імпреза

З приводу „Олд Ворлд Маркет”, міжнародної вистави мистецтва, яку рікрічно улажує Інтернешенел Інститут, де Філія СВА є теж членом, відбулась і цього річчя вистава від 20 до 23 листопада, в якій українки сяли повним блеском.

Бо було так що українська група вийшла найкраще не тільки ізза добре приготованої артистичної програми, але теж ізза української вечері яку приготували членки СВА щоб нагодувати коло 3 тисячі гостей, які раз-у-раз змінювались. Борщ, голубці, пироги, грибовий сос, різні торти, як теж риба й інші додатки, манили публіку пахощами й виглядом. Наші господині, хоч чергувались, таки добре помучились, але були вдоволені успіхом української вечері. Підчас вечері членки молодечих відділів СВА вдягнені у гарні українські строї пишались як маків цвіт.

В українській програмі взяли участь з великим успіхом і під рясні оплески захопленої публіки: Хор парохії з Гемтремку під проводом диригента Атаманюка, пані Олесья К. Бугай як танцюристка (укр. нар. танці) адв. Ів. Кузь, в гучульським строю грав на сопілці, членка молодечого відділу писала писанки а 75-літня бабуся вишивала. Все те було упряноване в інсценізації українського життя.

Філія СВА видала невеличку брошурку, в якій зясовано в англійській мові про визвольні змагання українського на-

роду, яку гості розхоплювали. Дохід з вистави призначений на будову нового дому Інтернешенел Інститут в Детройті.

Такі імпрези це велика пропагандивна сила, і ми повинні їх при кожній нагоді використати.

Анастасія Г. Біловус,
секр. філії СВА

ДЕТРОИТ, МІШ.

Культурний Вечір 31 від. СВА

З початком листопада відділ 31 СВА відбув свій черговий „Вечір Культури” в домі молоді, тут родженої членки Марині Королевич. На цей Вечір прийшли уряднички 5 відділу СВА дп. Войтович, Галишин і Будзал. Тут перечитано працю проф. М. Чубатого: „Українсько-Армеіканська Поміч Україні” Вказівки й поради статі викликали живе зацікавлення присутних. Всі годились з думкою що наші організації треба збільшувати й поширювати, щоб через них дати належну поміч визвольним змаганням українського народу, що наша жертвенність мусить бути більша бо це справа української держави, яку ми мусимо допомогти нашому народові збудувати вирвавши зпід тоталітарної Москви в якій Україна тепер знаходиться.

Слухаючи цю корисну дискусію наших членок душа раділа, бо це збільшення рядів, свідомих борців, за найвищі ідеали українського народу. Така розмова побуджує бажання працювати, жертвувати, щоб ця ідея стала дійсністю. І згадано про пресу, бо пані Будзал не пропускає ніколи нагоди, щоб не сказати: пам'ятаймо про нашу газету Наше Життя що ширить й збагачує нашу

ІВАН ГАСИН

НАЙСТАРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК у Філадельфії

В потрібі удавайтесь до нас, а дістанете чесну і щирю обслугову. Ціна після Вашого бажання

КАПЛИЦА БЕЗПЛАТНА

PHONES: ST 4-1418 — ST 4-1234

HASYN FUNERAL HOME
2241 North Broad Street
Philadelphia 32, Pa.

національну свідомість. Так зложили на Наше Життя: А. Біловус \$2.00; по \$1.00: К. Савка, Галишин, Войтович, П. Будзал, М. Королевич, пані Королевич, М. Слободян, Едокія Микитинська, М. Красевич; Разом \$11.00. По перекусці яку подала наша Мариня й молитви всі розпрощались і в гарнім настрою розійшлись домів. Черговий Вечерок буде в домі пані Микитинської.

Анастасія Г. Біловус, секр.

ЕНЦИКЛОПЕДИЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Заходами Наукового Товариства імені Шевченка, на вигнанні в Німеччині, приготується видання Енциклопедії Українознавства.

На підставі цього твору мають теж зладити енциклопедію українознавства в англійській, французькій та німецькій мові.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ У ФІЛАДЕЛФІЇ

Український День який відбувся 1 листопада у Філадельфії, приніс коло 8,000 дол., на ціллі ЗУАДКомітету на допомогу українським скитальцям в Європі.

Українські бизнесмени й професіоналісти жертвували значну часть у цій сумі, бо понад 3,000 доларів.

ЦВІТИ

на весілля, похорони й інші
оказії

замовляйте тільки в українського квіт'яра
Еміліян М. Матковський
ДОСТАВЛЯЄ ВСЮДИ В МІСТІ
ФІЛАДЕЛФІЇ
EMIL M. MATKOSKI
2904 W. Poplar Street
Philadelphia 30, Pa.
Phone: FR 7-5582

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC

REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.

PHILADELPHIA 30, PA.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH

N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARKET 1320

Обслуга в день і ночі